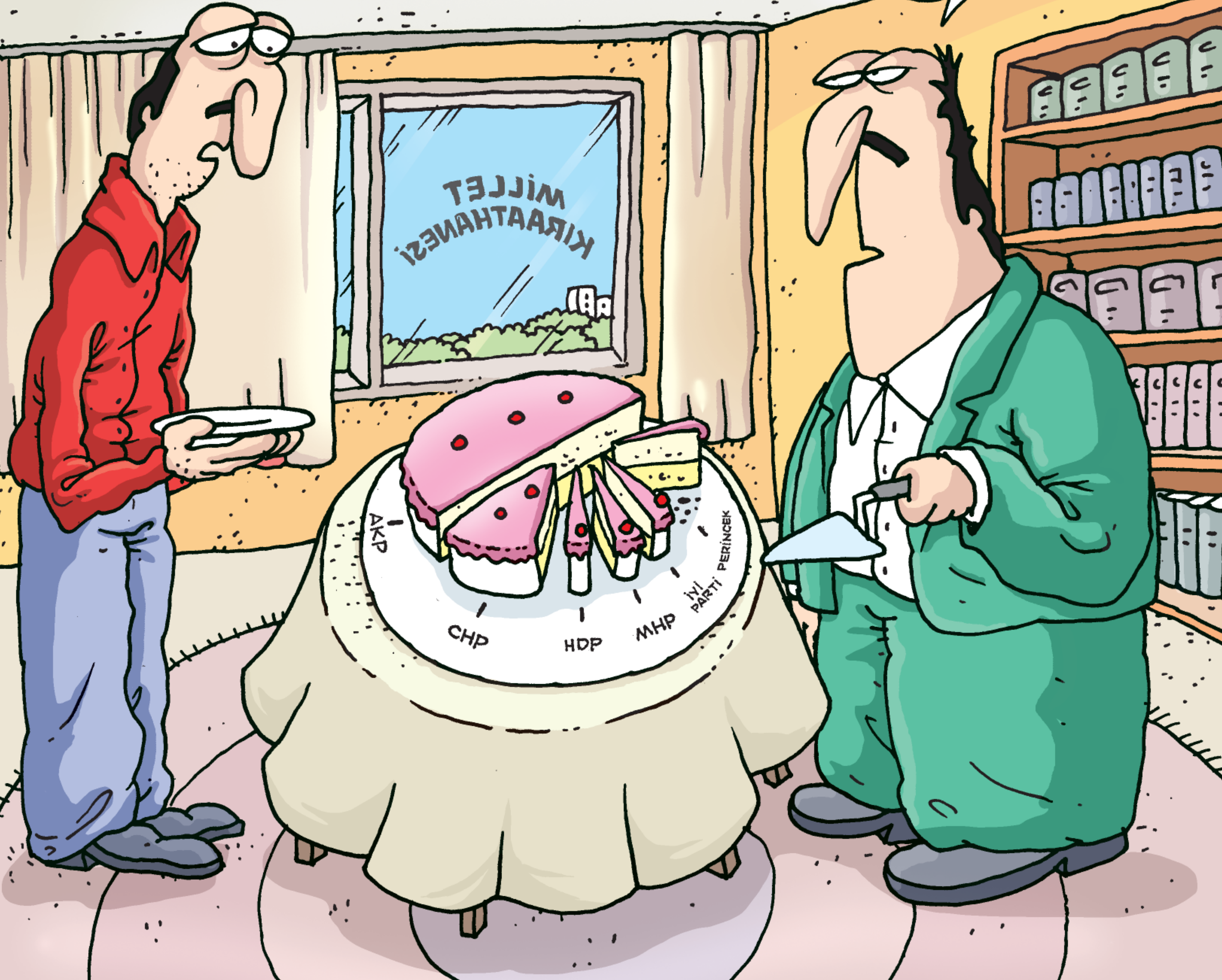
UYKUSUZ

28 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/26 No: 565
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

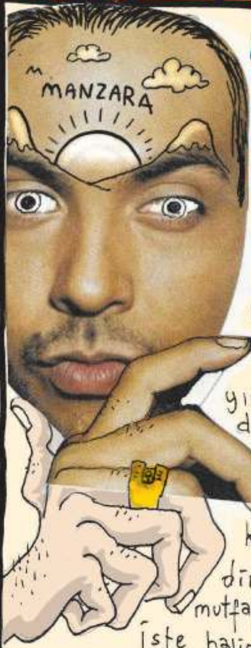
KEK ALACAKTIK...

KİME VERDİN?

...SEÇİM SONUÇLARI

sandık

Muarrem İnce sonuçları yorumladı..

Zaten sabahtan beri kakam vardı... Ara ara yoklayıp duruyordu.. Akşam saatlerinde bu nöbetlerin en kuvvetlisini geçirdim.. Ucunda.. Zor tutuyorum.. Dokunsalar, hatta ismi mi seslenseler altıma sıçcam, o noktadayım.. Bir salıncağı ittirmek gibidir kakayı tutmak.. Veyahut tahterevalliye binmek gibidir.. Kakayı tutmak insanın boku ile giriştiği bir bilek güreşidir.. Büyük damacana suyu kapıdan mutfağa kadar taşıdığını düşün, ama g*tünle.. İşte halin böyle olduğu bir anda, dönüp yanımdakilere "sandıklardan ayrılmayın" dedim, tuvalete koştum. İhtiyacımı karşıladıktan, yani kakamı ettikten sonra, taharetimi aldım, elleri yıkadım, geri döndüm, ortalık karışmış.. "Noldu?" diye sordum bi tanesini kolundan yakalayıp.. "Muharremi kaçırmışlar" dedi.. "Kim kaçırmış?" diye sordum.. Çünkü insan ilk tepki olarak kendini kimin kaçırdığını öğrenmek istiyor.. "Belli değil, biz de onu öğrenmeye çalışıyoruz" dedi.. "Tamam, öğrenir öğrenmez bana haber verin" dedim.. O sırada bi tanesi "tuvalete hangi hayvan sıçtı!?" diye bağırdı.. Döndüm "öğrenir öğrenmez bana haber verin" dedim...

elle gol atsam hakeme söylerim

Murat Boz oy oranlarının dağılımını sizler için araştırdı..

Oy oranlarının dağılımı turuncu oldu.. Kenarlarda az renkler kaldı, onun dışında full turuncu-sarı... İşte bir seçimi de böyle geçirdik... Yani dünya kupası bile 4 senede bir.. Biz iki dünya kupası arası 50 seçim yapıyoruz.. Sandıklar aşındı amk.. Zarf endüstirisi b*k gibi para kazandı.. Bi de oy atarken "yalamayın" diyorlar.. Zarfı yalamayın manasında.. Madem yalatmayacaksın, bu zarfları niye yapışkanlı sipariş ettin... Mil↗

ÇİN SEDDİ'NDEN SONRA DÜNYADAKİ EN BÜYÜK

yonlarca zarf.. Niye? Ben söyliim. Çünkü tutkal lobisinin burda da boş durmadığını ve harıl harıl çalıştığını görüyoruz.. Zarfı iki saniye yırtmaya üşeniyolar, bize zarf yapıştırtmıyolar... O zaman diyeceksiniz ki "Biz bu zarfları açmakla uğraşamayız, bunlara tutkal sürmeyin" ... Yani zarfa niye gerek var amk.. Ne işe yarıyor o zarf.. Kim o zarf fabrikasının sahibi? Ona da bi çift sözüm var.. Zarflar y***k gibiydi.. İnsan kokulu mokulu yapar bari onları.. Yani uzun lafın kısası, bence sandık da gerekmiyo.. Koy ortaya bi leğen, millet atsın içine.. "Açılan leğen sayısı..." Ağza da yakışıyo söyleyince...

DÜNYAYA BAKIŞ

Buenos Aires: Türkiye'de yapılan seçimlere Arjantin'de ilgi büyüktü... Sonra soru sormak için yaklaştığımızda ilginin bizim seçime değil dünya kupasına olduğunu gördük.. Bu kadar..

ÇEÇEN: Çeçen basını Türkiye'deki seçimlere geniş yer verdi... Ama o kadar da geniş değil tabi.. Çünkü ülke ne kadarcık ki lan hahahaha...

Roma: İtalyanlar Türkiye'deki seçimleri alkol alıp, seks yaparak kutladılar... Yaşıyolar amk..

RUSYA: Putin Türkiye'yi aradı ve tebrik etti.. Başına (+90) koyup kafasına göre aramış.. Bi adamla konuşmuş... Adamı bulmaya çalışıyoruz..

İSRAİL: İsrail medyası seçim sonuçlarını "Brezilyalı sambacılar adeta gol olup yağdı" diye duyurdu.. Ya ben spor haberlerine geçtim.. sıkıldım lan..

Orta Doğu: Ortadoğu hep aynı kumlu telaş.. Messi büyük g*t oldu asıl... Sen ona ne diyosun?..

Japonya: Godzila amk.. Japonyayı bilsen nolcak, bilmesen nolcak.. Ta nere... Karete, pirinç, balina ölüsü..

İki litrelik kola

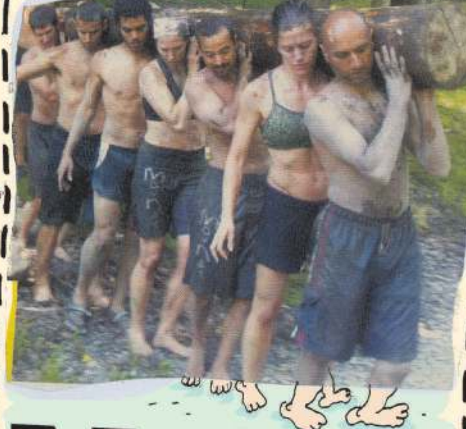

Binali Yıldırım Sorularımızı yanıtladı..

- 1,73 cm.. Topukluyla 1,80..
- 44-45.. 45 rahat oluyo..
- Tom Krüz..
- Everest 8882 metre..
- Karadenizde denize paralel, ege'de denize dik..
- Akdenizde de paralel..
- Paralel, kavuşamayan doğrular demek..

ECNEBİ KADIN ADAYLARI

- En son matriksi izledim..
- Matrikste bi oğlan var.. Meğer makinaya bağlıymış.. Uyandırıyolar.. Bi bakıyo çırılçıplak.. Sonra sifonu çekince delikten aşağı gidiyo.. Zenciler kurtarıyo bunu... G*tüne anten takıyolar ve radyo ekşen açıyolar.. oldizbatgoldiz dinleyerek makinalarla mücadeleye yolluyorlar... Ve her türlü dövüşü yapabiliyor, uçabiliyor... Bi de kahin var... O karı sonra değişiyor... Orayı anlamadım..

Mundar şeyler

Seçim sonuna kadar sandıklara sahip çıkan CHP seçmeninin bu yolculuğu aslında aylar öncesinden başladı.. Her türlü seçim hilesine karşı sandıkları daha yapım aşamasında takibe alan CHP seçmeni, karadeniz gürgenlerinden kestikleri dev tomrukları taşırken zafer türküleri söylüyorlardı.. Bu kütükler zaman içinde keresteye, oradan da sandığa dönüşecekti.. Ama PVC endüstirisinin kirli oyunuyla plastik sandık icat edilince, aylar süren emekler göz yaşlarıyla boşa gitti..

AKP yeni dönemin ilk müjdesini verdi..

Amerika'da askeri amaçla geliştirilen robot eşeklerin bi benzerinin yapılması için start düğmesine basıldığını söyleyen basın sözcüsü "Tamamen yerli imkanlarla ürettiğimiz yerli eşeklerle seks yapmaya çalışan bir grup yakalanıp etkisiz hale getirilmiştir.." dedi... Olayı şu şekil farkettik... Bi sabah geldim baktım hiç benzini kalmamış eşeğin.. Halbuki akşamdan karbüratörler boşalmasın diye benzinini koyuyorum... Böyle 3-4 gün devam etti.. Ne zaman gelsek benzini bitmiş oluyo.. Kilometrede 7 lira yakıyo amk hayvanı... Kontrol etmeye karar verdik, gizlendik... Akşam iş çıkışı, işçili partide kullanıldığını gördük... Benzini bitene kadar sgdiler.. Benzini bitince bi iki vurdurup çalıştırmayı denediler.. Sonra arkadaş "Vurdurmuyolar, hala sgiyolar" dedi... Oysa ki bu teknolojideki bi aleti benzini bittikten sonra sgmek beyni yakardı.. Bunu göze alamadık. O gece sabaha kadar üç kere fulledik depoyu.. Bu tecrübenin elbetteki faydaları olmadı mı? Oldu.. Yeni modelimizi dizel yapacağız... Az yakar..

Sadece bununla da kalmıyor buluşlarımız.. Bir de robot-inek yapacağız.. Süt tozundan süt üretecek olan robotumuz, kapı kapı gezecek, kalsiyum ihtiyacımızı giderecek.. Robot-horoz tasarım aşamasında.. Robot-tavuklarımız henüz sadece pinpon topu yumurtlayabiliyor ama yakın zamanda pastorize yumurtalı olacak toplar.. Bunun dışında ikitan robot-martımız, yaptıktan sonra kaçtı uçtu gitti.. Daha da yapmadık..

her şey olur

BU SEÇİMİN KAYBEDENİ YOK, HEPİMİZ KAZANDIK!

CO_2 + H_2O enerji → glikoz sentezi

akp + mhp enerji → türk islam sentezi

MUHARREM İNCE NERDE YAV?

KARA DELİĞE DÜŞMÜŞ!

ŞAKA ŞAKA, ANTİDEPRESAN!

SİZE ANTİ MADDE GETİRDİM!

EN SERT MADDE TÜRKİYE'DE BULUNDU

KARAR VER ALTAN, YA BEN, YA O!!!

ARTIK Bİ SÜRE SEÇİM KONUŞMASAK?

HER SEÇİM DÖNEMİ AYNI ŞEY BULUNUYO

%50

OK DİİL, KAZMA BİLE İŞLEMİYO!

BİZİM SLOGANI ONLAR, ONLARIN SLOGANINI BİZ BULDUK

TAMAM

ADAM KAZANDI

PIT!

HALAY ÇEKİMİNİ BULDUM!

HALAY ÇEKİMİ DİYE BİŞEY YOK!

TRT, NERDESİN EVLADIM SEN? SEÇİM BİTTİ...

HOCOM GEÇ KAĞIDI...

ÇIKŞARI!

cem dinlenmiş

---

uğur gürsoy

fırat

BAZI ŞEYLER OLMUŞDUU BAZI ŞEYLER ANTALYAA ANTALYAA...

ÖZCANLAR MARKET

HADİ OĞLUM... HADİ OĞLUM...

ÖZCANLAR

UÇ!

ÖFF BOK GİBİ BOOK!

nısss!

HERKES ANTALYA'YA GİTMİŞ, BİZ BOK GİBİ GİTMİYORUZ.

KİM GİTMİŞ? ÇIK OYNA DIŞARDA HADİ.

HERKES GİTMİŞ DÜNYADAKİ HERKES Bİ TEK BİZ KALDIK...

HÖFF SALAK GİBİYİZ!

GİT DONDURMA AL GEL HADİ...

BAK GİTMESSEK GERÇEKTEN KÜSERİM BIYIĞIM ÇIKANA KADAR KONUŞMAM!

BÜYÜYÜNCE DE HIRSIZ OLURUM!

BİRAZDAN ANTALYA'YA GİTMEZSEK ATARIM BUNLARI BALKONDAN KESİN!

AT ÇOCUĞUM G.TÜN YİYORSA, BUYUR.

GERÇEKTEN HALIYA KUSARIM LAN!..

æ Merhaba.

æ Sevgili okur. Yakın zamanda Hazar Beyefendi'ye çeyrek altın takılmasıyla, daha doğrusu takılmamasıyla ilgili bir hikaye yazmıştım. Hani Bodrum'dan bir arkadaşım aramıştı, çocuğa çeyrek altın aldığını, gelince takacağını söylemişti. Takmamıştı. Sonra da Gemlik'ten zeytin aldığını söylemişti, zeytin de getirmemişti. En son da Afyon'dan kaymak aldığını söylemişti ve bunun üzerine kavga etmiş, telefonda restleşmiştik. Kısaca hikaye bu. Görüşmüyorduk o günden beri de. Fakat geçenlerde aradı yine. Açtım çünkü içimde ufacık da olsa bir ümit vardı hala. Kim bilir, belki de çeyrek altın, zeytin, ve hatta hiç aram olmamasına rağmen kaymak bile geliyordu. Çok da iyi oluyordu, çok da güzel oluyordu. Tüm bunlara zamanında çok çok yaklaşmışken, üçünün birden ellerimden kayıp gitmesi, bende çeyrek altın, zeytin ve kaymak'a karşı ihtiraslı duygular beslememe sebep olmuştu. O çeyrek altın, o zeytin ve kaymak, mutlaka benim olacaktı. Açtım telefonu. "Tahmin et nerdeyim" dedi. "Nerdesin" dedim. "Kapının önündeyim, aç kapıyı" dedi. Geldi eve. Misafirdir yine de. Çay ve kurabiye ikram ettim. Bu defa meyve kesinlikle ikram etmedim. Hak etmesi lazım çünkü. Çünkü meyve öyle bir şey. Hatta dolaptaki meyveyi de sakladım, görüp de istemesin diye. İstese de vermezdim gerçi de. Yiyoruz içiyoruz, öyle sohbet muhabbet, çantasına davrandı. Sırt çantasıyla gelmişti. "Sizin emaneti de vereyim ben artık" dedi. Kalbim güp güp atmaya başladı. Resmen geliyordu işte çeyrek altın, resmen geliyordu zeytin, resmen geliyordu kaymak. Geliyordu gönlümün efendileri. Hey yavrum benim be. Resmen. Şöyle orta halli bir kese kağıdında beş yüz gram kadar leblebi çıkardı. "Geçen Çorum'daydım, size oradan leblebi aldım, çoluk çocuk afiyetle yersiniz artık" dedi. "Bal bal yemin ediyorum" diyerek de üçer beşer leblebileri ağzına atmaya başladı. Dedim ki "Tacettin, altın nerde?!." "Durumum bozuldu, vallahi bozdurmak zorunda kaldım, ama şey değil yani, aklımda, mutlaka alacağım ben yine çeyrek altın, takacağım çocuğa mutlaka" dedi. Dedim "sakın, sakın öyle bir şey yapma, bir daha çekemem o stresi" dedim. "Zeytin nerde peki" dedim. "Durumum bozuk olduğu için ekmek arası yaptım yaptım yedim ben o zeytinleri" dedi. "Peki" dedim "kaymak nerde, kaymak çünkü zevke girer." "Aslında Afyon'dan ben sana kaymak değil sucuk almıştım, onu da sucuklu yumurta olsun, sucuklu makarna olsun, öyle yaptım yaptım yedim yine" dedi. Bu arada da leblebiyi yarıladı. Kalktım ayağa, ve Tacettin'e kapıyı göstererek, "lütfen gider misin bu evden" dedim, "leblebini de alıp gider misin lütfen." "Giderim" dedi, leblebisini de aldı gitti. Bir daha da ararsa polis çağıracağım artık. Bu ne artık ya. Aa.

æ Art-İst futbol takımımıza da az kaldı tiyatrocu arkadaşım Barbaros Uzunöner'i de dahil ediyordum ve eğer öyle bir şey olsaydı bence bu büyük olay olacaktı. Kaptanımız Deniz Cem geçen ay katıldığımız Rusya'daki turnuva öncesi sürekli benden isim istiyordu. Sanatçı olsun, futbol oynayabilsin. Barbaros Uzunöner'i önerdim. Kabul etti ama son ana kadar da gerçeği söylemedim. Gerçek şu ki, Barbaros Uzunöner'in gözleri görmüyor. Yani görüyor da kendine kadar. Bize bir faydası yok. Yarım metre önüne kadar gelmezsen tanımıyor mesela seni. Fakat gerçekten de güzel top oynuyor. Bir kez Beylerbeyi'nde büyük sahada oynamıştık, fena değildi gerçekten de. Futbol sevgisi böyle bir şey işte. Son anda Deniz Cem'e söyledim gerçeği. Deniz Cem yine de tamam dedi, fakat bir sonraki turnuvaya kaldı artık, çünkü sevgili Halil Sezai geldi zaten. Kontenjan doldu yani. Ama bir şekilde önümüzdeki turnuvada Barbaros Uzunöner de bizimle. Ve bence bu şahane bir şey. Çünkü kim futbolu çok seviyorsa futbol da onu sever. Bu hep böyledir.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Geçenlerde annemi gördüm eski mahallede caddede, karşılaşmayalım diye hemen bir sokağa girdim, oradan da kaçtım zaten, ne acayip di mi" dedi. "Değil bence" dedim, "herkes anne konusunda şanslı değil, sana neler ettiğini ben biliyorum, haklısın bence" dedim. "Bence de haklıyım" dedi. "Beni bir gün bile sevmedi, sevmese yine iyiydi, nefret ediyordu benden resmen" dedi. "Ya sen yine öyle söyleme de" dedim. "Niye ağebey neden söylemeyecekmişim, hayatımı mahvetti, bak sen bile sevmiyorsun beni, onun yüzünden sevmiyorsun, kötü bir annem olduğu için ben de kötü oldum, o yüzden bence, vasat kaldım" dedi. "Ben seni seviyorum" dedim. "Takılıyorum sadece" dedim. "Senden başka kimseyle de bu rahatlıkta atışamıyorum, seninle atışmak çok zevkli bir kere" dedim. "Sağ ol ya" dedi. "Valla bak" dedi. "Gideyim öyleyse ben" dedi. "Gitme kal biraz" dedim. "Yeni bir Beatles plağı aldım, gel iğneye beraber koyak" dedim. Bir süre sonra "I Am The Walrus" çalmaya başladı evin içinde. Mutluyduk öyle o anlarda ikimiz de.

æ Geçenlerde de arabayla Ankara'dan İstanbul'a dönüyordum. İstanbul'a yaklaşmışken, önümdeki bir arabadan yola çöp atıldığını gördüm. Arabada aile gibi bir şey vardı. Kırdım önlerine. Açtım camı. "İstanbul'a gidiyorsanız gitmeyin İstanbul'a, başka İstanbul yok çünkü .mına koduğum evlatları sizi" dedim, sonra da yoluma devam ettim. Böyle bir şey yapmadım aslında ama kafamda da bu şekilde bir kavgaya tutuştum, lafımı da soktuğum için iyi geldi, o oldu.

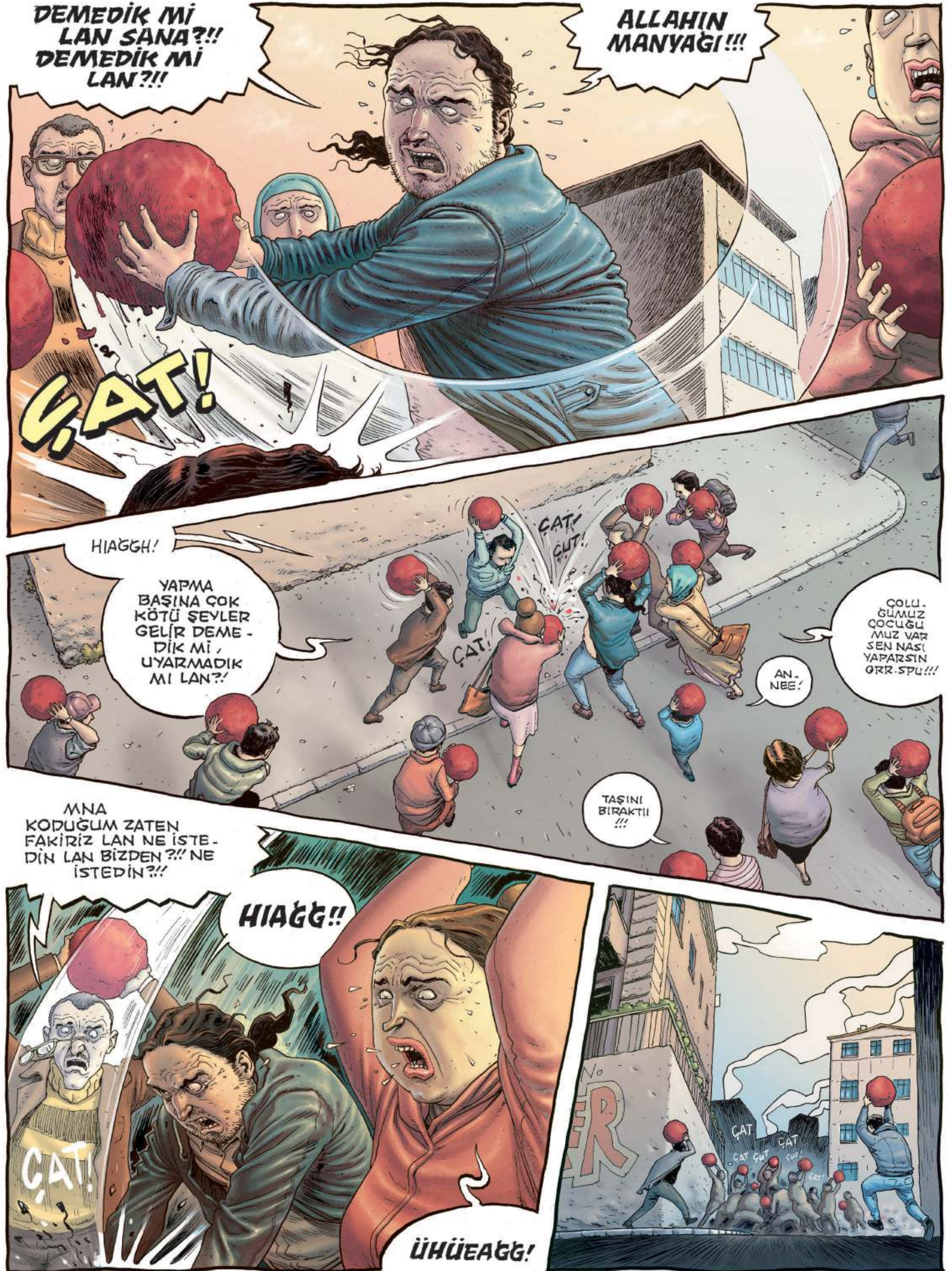
æ Hoşça kal.

"laheyya"
6 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** /
Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00

YERALTI ÖYKÜLERİ "taş devri"

ERSİN KARABULUT

Geçen haftadan devam

@kaansezyum

Hayal kırıklığı

Hayal kırıklığı nedir? Bu yazıda gelin biraz ona değinelim… Gelmezseniz de olur ama belki de hayal kırıklığını anlarsak neden kırıldığını da anlarız.

O zaman “hayal kırıklığı” kavramını parçalara bölelim. İlk parça **“Hayal”…** Nedir bu? Ya sen kimsin? Mesela Pikasso reyiz “Hayal edebildiğiniz her şey gerçektir” diyor. Tabii tuzu kuru, delice yıllarca çalışmış, yeteneğini iyice bilemiş, hayallerinin peşinden koşuyor.
Mesela Aynştayn diyor ki **“Hayal gücü, bilgiden daha önemlidir. Çünkü bilgi sınırlıyken, hayalgücü sınırsızdır”**… Boooom! Al buradan yak. (Bunu ben diyorum)

Hayal kurmanın Türkçesi “Abi ben g*tümden uyduruyorum” gibi bi şey. İşte o noktada g*tünüze güvenmeniz gerekiyor. İyi uyduran kazanır. Tabii hayal aleminde…

Mesela hayal edemeyeceğimiz bir şeyi hayal edebilir miyiz acaba?

Ya da hayal edemeyeceğimiz bir dünya içinde olduğumuzu ve o dünyada hayal edemeyeceğimiz bir hayalin içinde olduğunu nasıl düşüneceğiz?

Bu noktada kafadan sallama düşüncelerle, **g*tten bacaktan atmayla**, sallamayla “hayal” kavramının tek başına çok da işe yaramayacağını anlıyoruz. Yani ben anladım, siz de anladınız sanırım.

Başka bir uzman, Andıre Breton diyor ki **“Bir domates üzerinde dört nala giden atı hayalinde canlandıramayan salaktır”**… Tabii Andıre abi şimdi Holivud’u görse aklı çıkar. Neyse ki iyi bir yerden yakalıyor bizi. Gerçekliğin bozularak hayal gücüne yer açmamızı sağlıyor. Bu iyi bir teknik. Üzerine düşünebilirsiniz. Hatta bütün bu düşündükleriniz bin sincabın rüyasında karşılaştığı bir anıtın üzerinde dolaşan bir karıncanın elinde okuğu kitabın bir köşesinde yazıyor olabilir, gibi de düşünebilirsiniz.

Hayal kavramını az çok inceledikten sonra, dilerseniz diğer **“Kırılma”** kavramına geçelim.

Kırılma, formu kaybetme anlamına da geliyor, “İncinme, gücenme, duygusal olumsuzluk sinyalleri üretme”, hatta bazı argolarda başka anlamlara da gelmekte olan bir kelime. “Erkan, errrkannnn enaktarlar koltuğun altında **kırık**” cümlesindeki gibi **“Kırık”** olarak da kullanıldığı gibi **“Kırılmış”** olarak da faaliyet göstermektedir.

Hayal kırılması ise hayallerle alakalıdır. Kimisinde hayali ne kadar büyükse, gerçekleşmediği an yaşanan bir histir.

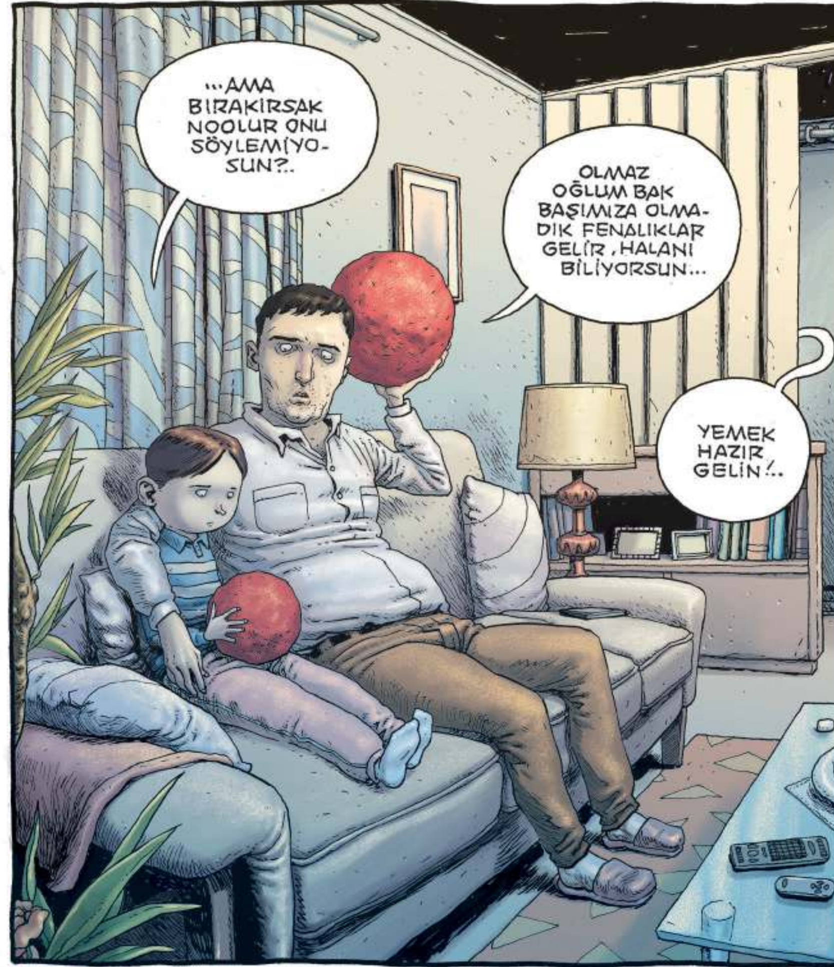
Kimindeyse istediği performansı yakalayamasa bile aslında iyi olduğunu bilmektedir ama kafasındakine ulaşamamanın sıkıntısı onu bu yola sürükler.
Kimindeyse anlık bir durumdur. Çünkü bir sonrakine daha hazırlıklı, ne bileyim ne gerekiyorsa o konuda kendini hazırlamış girebilme kapasitesine odaklanmıştır.

Kimindeyse tamamen anlık, zart diye bir duygudur. Biraz takar, sonra vaz geçer.

Siz hangi kırıklıkları yaşıyorsanız, bana ulaşın. Ben de size ulaşıyım. Ulaşım önemli.

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

baris.uygur@gmail.com

Yakarsa dünyayı küresel şirketlerin kullanıcıların ettiği küfürleri dinlemesi için tuttuğu ve hemen hiçbir yetkisi olmadığı hâlde kullanıcılarla muhatap edilip asli görevi hemen her arayandan bolca küfür yiyerek arayanların öfkesini dindirmek olan çağrı merkezi çalışanları yakar. Zaten dünyayı yakacaklar böyle dönem dönem değişiyor, on dokuzuncu yüzyılda da boğaz tokluğuna çalıştırılan işçilerdi, onlar bir yakalım da dediler ama tam olmadı. Bir de onlar sendikalıydı ha. Gerçi o sayede deneyebilmiş de olabilirler.

Zorunlu tasarruf'u hatırlayan var mı? Türkiye zaten geleneksel olarak tasarruf oranının en düşük olduğu ülkelerden biri olduğu, bu yüzden bankalarda çok fazla sermaye birikmediği için falan herhâlde Turgut Özal tarafından getirilmişti. Zaten bir yerde "zorunlu" tasarruf varsa orada "sorunlu" tasarruf vardır. O zamanlar her çalışanın maaşının küçük bir yüzdesine el konulmuş sonra da yıl sonlarında o el konulan miktarın faizi ödenmişti çalışanlara. Tabii zorunlu olduğu için faizi falan da zorunlu tasarruf fonu belirliyordu. Tabii bir süre sonra çalışanlar o paranın maaşlarından yapılan kesintilerin faizi olduğunu unuttu, her yıl beleşten bir yerlerden faiz geliyor diye sevinmeye başladılar. Tabii ben bunu size niye anlattım? Anlattım da anlatmadım mı dedim? GSS'ydi zorunlu bireysel emeklilik sigortası tezgâhlarıydı falan zaten konuşuluyor, hani bunu da önceden bilin istedim. Fazla da yaymayın yalnız sonra çatırt diye geri geliverir, karpuz kabuğu düşürmeyin.

Sonunda video hakem de geldi tam oldu. On yıl sonraya futbolculara sensor takar, yirmi yıl sonra da doğrudan playstation'da oynatırsınız maçları artık.

Nargile talihsizliktir.

Tabii ben burada Çorlulu Ali Paşa Medresesi'nin kadim nargile tiryakilerini tenzih ederim ama duyduğum kadarıyla orada da nargile yerine abuk subuk çilekli güllü dallı şeyler servis etmeye başlamışlar. İnşallah yalandır.

Dünyadaki en garip şeylerden biri kimi zaman yöneltilen üstelik ipe sapa gelmeyen aslı astarı olmayan suçlamaların, suçlananlar tarafından da benimsenerek gerçek zannedilmesi. Yani şimdi inanmayanlar çıkacak ama yıllarca sağda solda "Dünyayı yahudiler yönetiyormuş hafız," geyiklerine maruz kala kala gerçekten perde arkasından dünyayı yönettiklerini zanneden yahudi arkadaşım oldu benim. "Oğlum sen Balat yahudisi fakir bir ailenin çocuğusun, nasıl yönetiyormuşsun bakayım dünyayı?" diye sordum, tıpkı "Dünyayı yahudiler yönetiyor hafız," diyenler gibi "Abi anlaman zor," dedi. Baktım ciddi ciddi inanıyor, vurdum kozun asını, "Yatır lan kozunu," dedim, kuzu kuzu verdi bir koz. Papazı vurdum, öbür kozunu da yatırdı, öyle öyle batırdım enayiyi batak oynarken. "Ya öyle dünyayı yönetiyoruz diyorsun ama üçtür çayları sen ödüyorsun," dedim, bozuldu.

Tabii bunun bir benzeri de siyasette var. Artık kim ortaya attıysa yıllar önce bir "CHP iktidar olmak istemiyor çünkü zaten devlet aygıtı elinde, zaten gizli iktidar CHP," diye söylenti yayıldı, hadi buna başta elinde tuzluk bekleyen liberaller olmak üzere çok kimse inandı da en fecisi Deniz Baykal falan gibi adamların da keriz gibi inanması oldu. La oğlum devlet yeri geldiğinde senin partini kapatmış, seçime girmeni engellemiş, siyaset yapmana izin vermemiş, hapisse sen de yatmışsın hatta kiminden çok yatmışsın, zulümse sen de görmüşsün hatta kiminden çok görmüşsün, ne diye doldurușa geliyorsun? Hoşuna gitti o ara herhâlde, öyle bir vehime kapıldı. E o vehim de o iddiayı güçlendirdi tabii ama aslı astarı olduğunu gösterecek nesnel bir veri var mı? Dağa kaçtı.

ve Sinem

Beğen butonuna basmayı ve abone olmayı unuttu

''Söyletme beni zalim derunumda neler var.''
- Şair Leyla -

ADAM: Adam kazandı beyler! Hayır, kumarhanelerde bile devamlı kazanandan bi huylanırlar, tam ne oluyor diyerekten, bu iş nasıldır? Bir sonraki seçime, partisiz falan, tek kişilik müessese olarak katılmasın sakın bu gazı almışken!?

O GECE: Saat tam yarımdı... Muharrem İnce'nin evinin çatısına sessizce bir helikopter indi... İbrahim Kalın maskesi takmış üç adam, İnce'yi iki kolundan ve tek bacağından tutup götürdüler... İnce'nin ''Sakın biriniz gerçekten de Kalın olmasın?'' dediği duyuldu... Üçü de aynı anda ''Değiliz!'' diye bağırdılar... (sürecek)

ŞANLIURFA: Tayyip Erdoğan'ın oyu 65, Selahattin Demirtaş'ın oyu 25... Hiangi parametreye sığar, şaşarım... Budapeşte'nin Buda ve Peşte'den oluşması gibi Şanlı ve Urfa iki ayrı yer midir?

CHP: Şezlong ticareti yapsan, sahil şeridine bu kadar sıkışıp kalmazsın vallaha...

ALPAY ÖZALAN: Tam adı ''Fehmi Alpay Özalan''mış ve de bıyık bırakmış. Meğer hayatı boyu bu seçime hazırlanmış. Gider gitmez ''Doğuştan Ak Partiliyim'' dedi mi acaba?

O GECE: İnce, Külliye'ye getirildi ve üç saat kendisine tüm odalar tek tek gösterildi... Hangi odayı isterse orada rehin tutulacağı bildirildi... İnce ''Burayı reddediyorum, Çankaya Köşkü'nde rehin tutun beni'' dedi... (sürecek)

MERSİN: Cumhur İttifakı 41.4... Millet İttifakı 41.0... Mersin gider tersine, İdman Yurdu olmak böyle bir şey demek ki...

DEVLET BAHÇELİ: Seçime ayırmadığı bütçeyi, seçim sonrası MHP muhaliflerine giydirmek için tam sayfa gazete ilanlarına ayırmasıyla tarihe geçen lider...

2019 YEREL SEÇİMLERİ: Milletvekili seçilemeyenlerde, halihazır başkanlarda ve sektör haline gelen seçim uzmanlarında şimdiden kıpır kıpır bi hallenmeler başlamıştır...

MERAL AKŞENER: CHP'nin son ümidi... Partiye girse, sonra da ayrılsa, gör bak ne biçim patlama yaparlar...

O GECE: Muharrem İnce, Balgat yakınlarında bir depoya götürüldü ve orada kendisine, çay eşliğinde 12 dilim kek yedirildi... Çayın ince camlı rakı bardağında verilmesi dikkat çekti...(sürecek)

DİYARBAKIR: CHP'nin oyu 2.5... 3.3 olan 'Diğer'den bile az... Böyle bir sevmemek görülmemiştir!

MİLLET KIRAATHANELERİ: Daha evvel evinde kitap okuyan yetmişbir kişi, uzaktan lazerle eritildiği için yapılmış bir proje. Gidip orada güvenli şekilde okuyacaklar: Aynı çaydan içmişiz biz, aynı kekten yemişiz biz, Polonya bir Japonya bir, aynı yolun dublesiyiz! Yalnız, bu isim olmaz, Cumhur Kıraathaneleri daha şık kaçar...

FATİH PORTAKAL & İSMAİL KÜÇÜKKAYA: Eş Şaşkınlık sisteminin kurucu ikilisi...

KAYSERİ: 1.1'le de olsa Temel Karamollaoğlu'nun ilk dörde girdiği tek büyükşehir ya da sadece şehir...

YÖN: Ülke öyle bir kaydı ki sağa, ortanın solu aşırı sağa dönüştü. ''Pederşahi cemiyetler böyle olur'' diyorlar. İyi ama anne tarafından da Göreceli'yiz biz!

BİNALİ YILDIRIM: Artık o boyuta gerek yok. Yediyüzü emekliye ayrılsa Üçyüzali Yıldırım olarak devam eder siyasete. Bekir Bozdağ da yerli ve milli iskambil destesinde joker olarak iş bulur...

O GECE: Tübitak'a getirilen İnce, ''Kalbi'' adı verilen zaman makinasına bindirilip 2001 yılına götürüldü ve kendisine çamaşır makinesiz, buzdolapsız evler gösterildi. Aşırı duygudan sinir krizi geçiren İnce, köpeklerin çektiği kızağa bindirilip Yokmeydanı Hastanesi'ne kaldırıldı... (sürecek)

HDP: Adayları içerde ve Güneydoğu'da oy kaybı ve fakat ülkenin de üçüncü partisi. Şimdi başlasak gelecek milenyum analizini anca yaparız...

NAGEHAN ALÇI: Doğadan gelen lezzet....

MİLLET BAHÇELERİ: Milli parkın ailece gidilen türü. Sırada Milli Lunaparklar var. Korku tüneli yerine kilim döşeli sohbet tüneli, güldüren aynalar yerine buzlu camlı ciddiyet aynaları ve dönen dev bir yüklük...

KILIÇDAROĞLU: Soyadına eyvallah da, ismi Kemal yerine İsmet olaymış daha bir isabet kaydedilirmiş gibi...

POLİTİKA: Devletin bekası için milletin zekası feda edilebilir!

O GECE: Muharrem İnce, tam İzmir Derebeyi sıfatıyla Gökkuşağı Barajı'nı geçerken uykusundan kalktı, yüzünü yıkadı ve kollarını sıvadı... (umarız sürecek)

SEÇMEN: Müthiş ve gizli güçleri olan süper kahraman. O kadar gizli ki, kendisi de tam bilmiyor. Azıcık hareketiyle dünyaları değiştirir valla da bak!

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

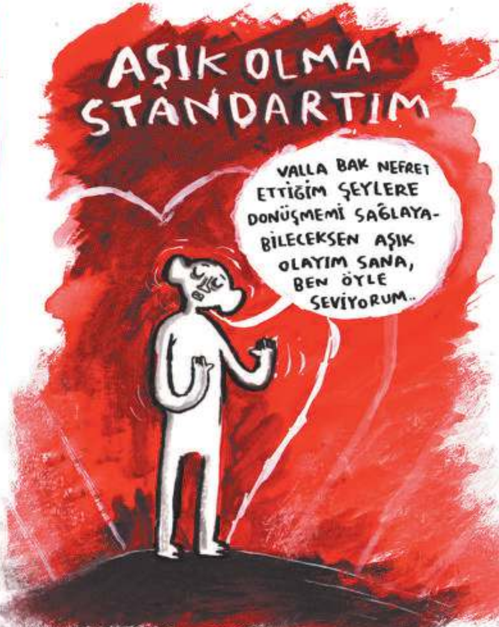

CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk

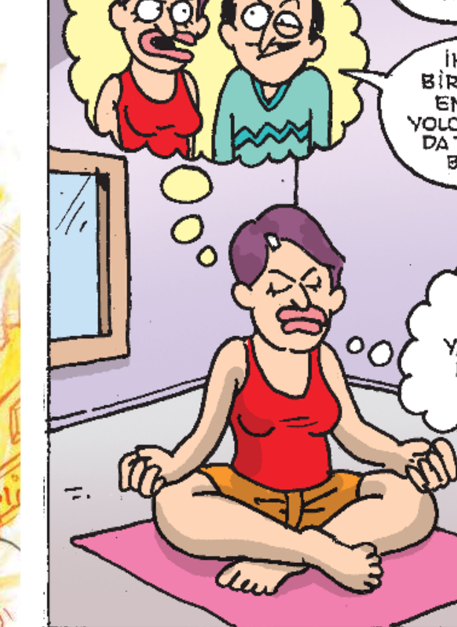

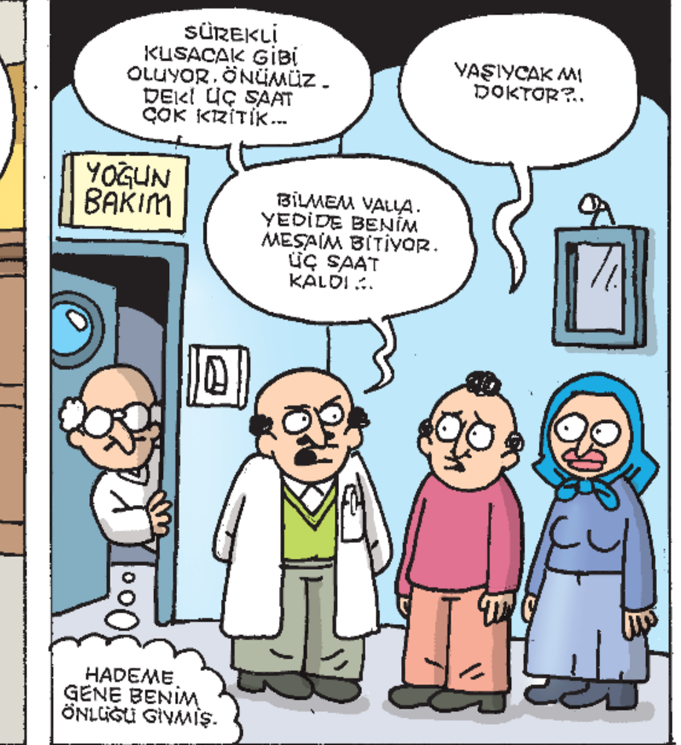

mustafa satıcı

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

SENİ SEÇTİM

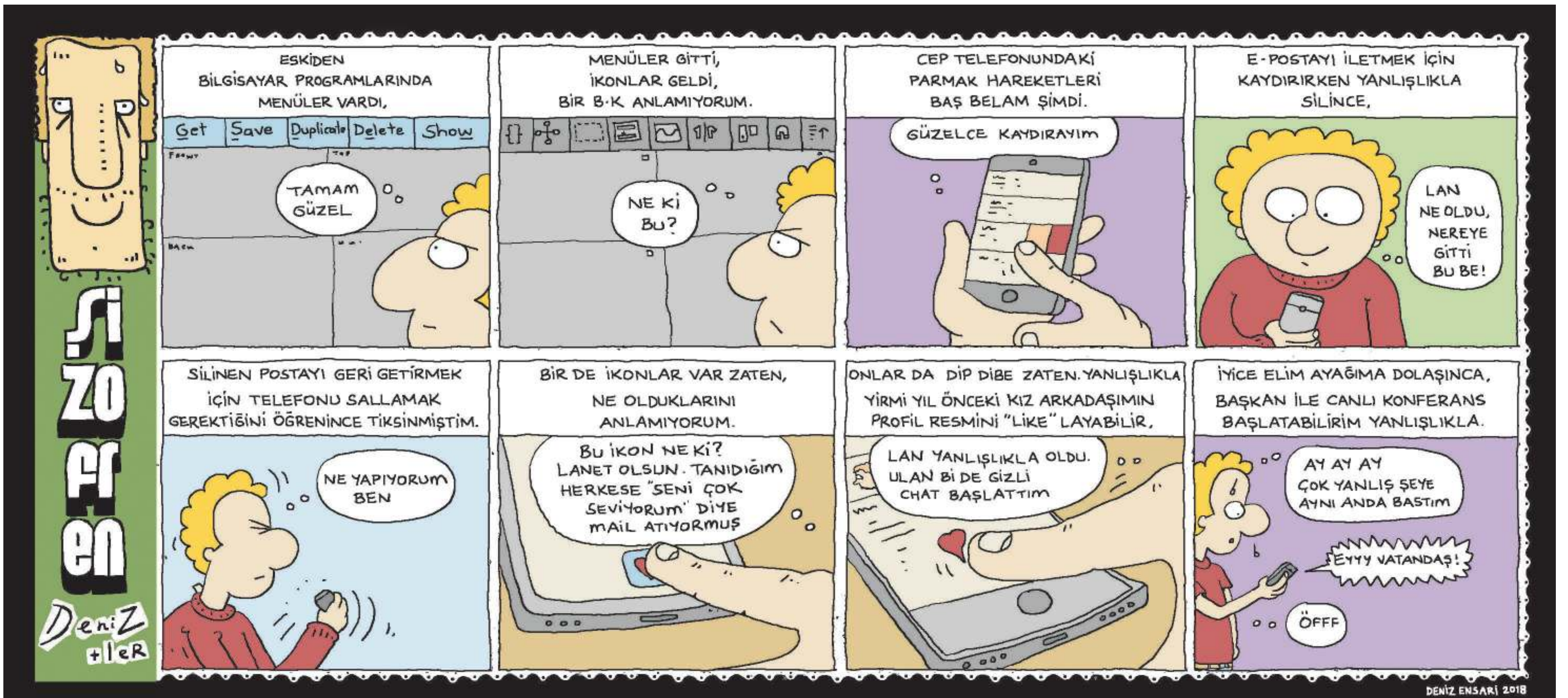
Oy kullanacağım okula sorumluluk bilinciyle yarıda kestikleri tatilin etkisinden çıkamayan bir güruhla birlikte yürüdüm. Şortlar, güneş gözlükleri ve bronz tenlere bakılırsa, “Büyük Muharrem Yürüyüşü”ydü bu. Birbirlerine benzemenin o garip sınıfsal güvenini ve gururunu taşıyorlardı. Ülkenin iç kısımları sahil şeritlerini ittire ittire denize dökmek istiyor, fakat bu çağdaş insanlar direniyordu. Akın akın muktedirin üzerine yürüyorduk. Okula ulaşmak için çok dik bir yokuşu tırmanma zorunluluğumuz, yürüyüşümüze ironik bir hava katıyordu. 3121 numaralı sandığın bulunduğu sınıfın kapısına vardığımda ter içinde kalmıştım. Kabindeki seçmenin çıkmasını beklerken hiç beklemediğim bir müdahaleyle karşılaştım: “Git terini sil, tuvalet karşıda.” Terli terli cumhurbaşkanı seçilmeyeceğini bilmiyordum. Emri büyük yerden almış gibi sorgusuz itaat ettim. Sonuçta adam haklıydı. Kel kafam yüzünden boncuk boncuk terlemenin hakkını veriyordum. Adayların suratına ter damlatarak ülkenin en manidar oyunu kullanmanın alemi yoktu. Zaten emir gerçekten büyük yerdendi. Sandık başkanından.

Terden arındırılmış (tertemiz, aydınlık geleceğe uygun) halimle sınıfa girdiğimde sandık başkanının gülümseyen suratıyla karşılaştım. Emrinin yerine getirilmesinden memnun görünüyordu. Seçmen kâğıdını alırken, bir an, “Aferin şimdi adama benzedin, hadi git Muharrem’e bas,” demesinden korktum. Ortam Muharrem’in ortamıydı. Şeffaf sandığın içinde açılmayı bekleyen yüzlerce Muharrem olduğuna hiç şüphe yoktu. Oy sandığı açıldığında zarflar birleşecek ve Muharrem zıplayarak dışarı çıkacaktı. Bir suçlu gibi kabinden çıktığımda, bana bakarak gülümseyen (hatta sırıtan) sandık başkanıyla yeniden göz göze geldim. “Denizli’nin neresinden, içinden mi?” diye sordu. Elinde nüfus cüzdanım vardı. Anladığım kadarıyla kabine girenlerin kütüklerini inceliyor ve kendi hayatına denk gelenleri muhabbete alıyordu. Cevabımı beklemeden, “Çok iyi bilirim Denizli’yi,” diyerek bildiğini ispat etmek için, “Çamlık, Çınar Meydanı...” diye devam etti. Saydıkları, Denizli’de kısa süre bulunan, ama şehri aslında pek bilmeyenlerin saydığı yerlerdi. Etkisi, “Paris’i çok iyi bilirim, Eyfel...” deyip göz kırpmakla aynı düzeydeydi. Tamamı orta yaşlı kadınlardan oluşan sandık görevlileri, başkanlarının sosyal girişkenliğinden memnun beni süzdüler. Az önce emirle sildiğim kafam yeniden boncuklamaya başladı. Oysa nüfus cüzdanımı ele geçiren başkan gittikçe neşeleniyordu. Belli ki büyük bir görev sorumluluğuyla tatilini yarıda kesmenin gururunu yaşıyordu. Teni, Çeşme-Bodrum değil de Seferihisar-Gümüldür bronzluğundaydı. Dün gece (ve galiba her gece) içtiği rakının ülke meselelerini tahlil etmeye olan katkısını hissedebiliyordum. Yıllardır vazgeçemediği bıyığının altındaki dudaklarının arasından Sözcü gazetesini rahatlıkla görebiliyordum. Aydınlık geleceğin idrakiyle dopdoluydu tüm bedeni. Sanırım sandık başkanlığı ona dar geliyordu. Belki de cumhurbaşkanı olmak istiyordu. “Sandık Başkanlığından Cumhurbaşkanlığına Uzanan Yol!” manşetini hayal ettim. Memleketinden bahsedilen adamın yaşaması gereken coşkuyu yaşayamıyordum. Durgunluğum gereksiz yere uzayınca, “İçinden, ama ben ayrılalı çok oldu Denizli’den,” demek zorunda kaldım. İçinden (yani onun bildiği yerden) olmam başkanı daha da neşelendirdi. Denizli’nin içinden olmam sebebiyle hak kazanmışım gibi nüfus cüzdanımı uzatırken, “Denizli güzel,” dedi. Tam, “Oldu, size kolay gelsin,” deyip ayrılacakken, “Ben 1986 ve 1993’te iki defa bulundum orada,” diyerek gitmeme engel oldu. Nerede, ne zaman bulunduğunu kesin tarihleriyle bilen, ne kadar sıkıcı olursa olsun bütün yaşadıklarını bir şölene dönüştüren bir adamla karşı karşıyaydım. Unutulmaya mahkûm adamların unutulmaz anıları karşısında her zaman zorlanmışımdır. Biri gözlerini kısıp, “Bindokuzyüzsekseee..” diye lafa girdiğinde daha tarih tamamlanmadan kaçmak isterim. Ama sandık başkanının beni bırakmaya niyeti yoktu. Tipimden, duruşumdan yola çıkarak verdiğimiz oyun aynı olduğundan emindi. Ona göre, hepimiz muktedire karşı dar zamanların muharremiydik ve bu dar zamanlarda birbirimizi bulmuşken öyle hemen bırakmak olmazdı. “Denizli de güzeldir, insanı da güzeldir,” diye devam etti. Denizli’den sadece ailemi tanıdığımdan, “insanı da güzel” bana mantıklı geldi. “Evet güzeldir,” dedim annemi düşünerek. Denizli’nin içinden çıkarsam kurtulurum umuduyla, “Ben aslında Bekilliliyim,” dedim. “Bekilli,” diye tekrar edip zaman kazandıktan sonra, “Bekilli’yi de bilirim,” diyerek yalan söyledi. “Öyle mi?” dedim hayretle. “Anadolu’da gitmediğim yer çok azdır,” diyerek hemen yanında oturan sandık görevlisi kadına yan gözle bakınca, beni kurban seçen bu coşkunun asıl sebebini idrak ettim. Başkan, beni yanındaki kadını etkilemek için kullanıyordu.

Cumhurbaşkanı seçmeye geldiğim bu mekânda olgun seks hayalleri kuran bir adamın kurbanıydım. Kadın ellili yaşlarındaydı. “Ülkenin aydınlık geleceği için tatil kesenler” güruhunun güzel ve alımlı bir üyesiydi. Denizden biraz önce çıkıp sandık başına oturmuş gibi bir havası vardı. Seferihisar’dan çok Assos’a yakışan bronzluğuyla, aynı Muharrem’e baş koymalarına rağmen, sandık başkanından daha havalı bir sınıfa mensuptu. Seferihisar’daki *rakı ve çiftlik çipuraya karşı,* Assos’ta *şarap ve deniz mahsullerini* temsil ediyordu. Anladığım kadarıyla sandık başkanını yakan da bu hava olmuştu. Başkan Assos’u öpmek istiyordu, Assos uğruna beni sandığa gömüyordu. Beton kuru yazlık, petunyalarla bezeli taş evleri arzuluyordu. Başkanıma hak verdim, yanımda Assos vadeden bir kadın olsa ben de aynısını yapardım. Assos’a kompliman yapmak için bütün Fıratları kurban ederdim. Hayat sırf siyasetle geçmeyecek kadar kısa olduğuna göre herkesin bir Assos’u olmalıydı. Başkan, kadını etkilemek için beni ve ülke coğrafyasını kullanıyordu. Sanırım Denizli, Bekilli derken (ve belki de başka nüfus cüzdanlarını da kullanarak) bir şekilde Assos’a ulaşacaktı. “Ben hiç bilmiyorum başkanım, Bekilli’ye hiç gitmedim, size kolay gelsin,” diyerek ayrıldım. Manidar gülüş sırası bendeydi. Kim seçilirse seçilsin başkanın seçimi belliydi. Başkan, bu uğurda tüm memleketi kucaklıyordu.

nisan hakan

BİRİNİN TELEFONU ÇALIYO!..
DZZZT
DZZZT!.

ALO?!
YAA!..

YALNIZIM.. KALABALIKLAR İÇİNDE BİLE ÖYLE YALNIZIM Kİ FAKAT
BU DA NE?!.
HEY MAŞALLAH!..

BEBEĞİM KESTİR O SAÇLARI ARTIK KAÇ YAŞINA GELDİN?.
KÜPELERİ DE ÇIKAR, GENÇ GÖRÜNMEYE ÇALIŞIYOMUŞSUN GİBİ NE O?.

BASKILI TİŞÖRT MÜ?!! BAK SANA NE ALDIM...
MEGADETH
ALLAHIN İZNİ PEYGAMBERİN...
NOLUYO LEN?..

ABİ VÜCUDUMUZUN YALNIZCA YÜZDE ONU İNSANMIŞ...
GERİSİ NEYMİŞ?.
STRES...
ÇOK DOĞRU...

TELEFONUM NERDE?!
GÜNÜN ÇEŞİTLİ SAATLERİNDE HEM KENDİNE HEM BANA NEDEN YAŞATIYOSUN BUNU?!
TELEFONUM YOK!.
YA ÇIKAR Bİ YERDEN, HEP ÇIKIYO!. ÇANTANA BAK!..

İYİYKEN...
OY BEN SENİN GÖBÜŞÜNÜ YİRİM, TATLI GIDIŞINI YİRİM...

KÖTÜYKEN...
HADİ BE ORDAN ŞİŞKOO! PÜH ALLAH BELANI VERSİN DANAA!. TOSUUUN!..

KIZLI ORTAM VAR, NOLUR SEN DE GEL, TEK BAŞIMA GERİLİRİM..
YOK HACI HİÇ ÇIKASIM YOK BU AKŞAM, HADİ GÖRÜŞÜRÜZ...

DRANK!
NOLUYO BE?!
LÜTFEN...

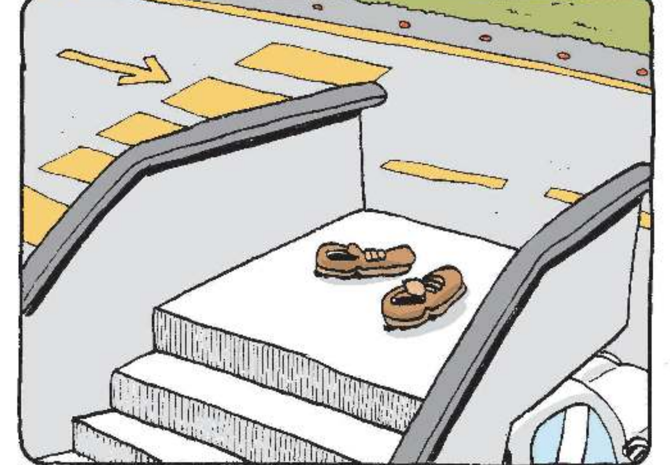
ÇOCUKLARLA BİRLİKTE EVİ TERK EDİYORUM!..
HMM EV BOŞ...

ANNENİ Mİ DAHA ÇOK SEVİYOSUN BABANI MI?..
TABLETİ..
EHEHE ÇOCUK İŞTE...
?

UÇAĞA BİNİŞLERDE KABİN GÖREVLİLERİNİN BİZİ HOŞGELDİNİZ DİYE KARŞILAMASININ SEBEBİ MİSAFİR OLDUĞUMUZU HİSSEDELİM, USLU OLALIM, EFENDİ DURALIM DİYEYMİŞ..
OLM KEŞKE BUNU BAŞTAN SÖYLESEYDİN YA...

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir günümü yüz bin zâra yazmışlar."
Sümmani

SOĞUK YAZ RÜZGÂRLARI/ ("RÜZGÂR İDİ; AHÜZAR İDİ")

Gece. Yazın tam ortasında serin geceler. Günler. Epey serin. Tek bir bir gün de değil, ardarda. Seri. Bak işte yine; Kapı aralıklarından ıslıklar çalan şiddetli neredeyse; soğuk da dense olur bir rüzgâr. *(Balkonu kapatıp, ince hırka gibi bi şeyler arıyorum dolapta–epey yüksek bir tepe, kuzeye bakıyor burası–güneye bakan yerlerdeki hallerini de bilmiyor değiliz–)*Korkunç şeyler öncesi; girizgâh olaraktan gösterilen o sahne koridorun ucunda; arka tarafta yattığım küçük odanın penceresinde çılgın gibi sallanan dallar. Bakmasan bile geçerken yan gözle kıpırdanan bi şeyler. Duvardaki gölgeleri. Esas onlar.*(küçük çocuk uykuya daldığında, o dalların başka başka kötü şeyleri de çağrıştıran ürkütücü gölgelerinin üzerlerinde oynaştığı tuhaf oyuncaklar birden gözlerini açıp kapatmaya, dolabın çekmeceleri kendi kendine girip çıkmaya başlayacak.)* Evet, hava durumu. Yine. *("Kitaplarımdaki hava neredeyse her zaman dışardakiyle aynıdır, ben basit bir yazarım" demişti Hemingway)* Yazın ortasındaki bu serin rüzgar kendisinden başka bir anlama gelmiyor ama;Yaz sonlarına doğru artık "yaz rüzgârı" denemez bir serinliğe geçiş yapmış olduğunu sezdiğimiz o ilk rüzgâr, bir yazlık sinemada, bir çay bahçesinde; yazın bittiğini ima eden meşum bir işaret gibi içimizi ezerdi; o ürperti. Üzülürdük. Eski zamanlar…*(şimdi her türden 'serin rüzgâr'ı "alay-ü vala" ile karşılar oldum, sürse biraz bu şekil keşke)*

SİNEMA

Kapımı çalıp "…altmış milyon sene sonra canlandırıldılar, genetik biliminin mucizesi, alt sokaktan geçecekler abi koş" deseler, "gelmiyim ben şimdi ya, sonra bi daha şey olur nasıl olsa bi şekilde, çok saol, iyi günler" falan filan der, kapıyı kaparım. Sahiden diyorum. *(arka taraftan geçiyor olsalar ama, kalkıp gider bakarım pencereden, yalan olmasın)* O radde midem kalkmış, bir tane daha görsem öğürecek hale gelmişken. Kalkıp giyindim koşa koşa gittim. *(cebimde üç boyut gözlüğüm–öküze boynuzu ağır gelmez–)*Hayretler içindeyim. Dinozorlar. Onları diyorum. Fenalık gelmişti. On bin tane görünce. Canlısını da istemem. Yeter. *(Sahiden gidip görmem canlı canlı resmi geçit yapsalar, yalan olmaz bende)* Gittim işte ama. O da başka mesele. "Jurasic World2/Yıkılmış Krallık/ Fallen Kingdom" Filmi. Çok fazla görmüştük. Aşırı. Yıllar yıllar önce; henüz daha o ilk film falan ortalarda yokken. Adları sanları dahi pek bilinmiyorken. Boş gibi bir otobüs; tam arkamda oturuyorlar, yüzlerini görmüyorum. Seslerini

Âşık Sümmânî 1861-1914

duyuyorum. Bir baba ve küçük oğlu. Otobüs Üsküdar/ Paşalimanı yakınlarındaki parkın önünden geçerken, orada deniz kenarında bir çocuk parkı bu; parkın içinde de kocaman Dinozor şeklinde bir kaydırak var. Çocuk babasına sordu:" Aa. Baba o ne" Zavallı adamcağız, bilmiyor, naapsın: (kurd'u, çakal, sansar'ı sorsana) Çok kısa bir sessizlik oldu. Bilmiyorum dese çocuğun gözündeki itibarı zedelenecek falan. Zor işler.Ben hafif gerildim, nefesimi tuttum bekliyorum. Şöyle dedi adam:(biraz da şiveli, köy kökenli)kendinden emin bir öğretmen edalı sesle:"Ee… tırtıllı canavar diyebiliriz" Çok hoşuma gitmişti. (ikna oldu, sustu çocuk) Ne güzel günlermiş. En hoşu:"Diyebiliriz" Diyebilirdik. Ah, keşke hep öyle kalsaydı. Da deseydik. Az sonrasında o malum ilk film; ilk "Jurassic" ortalığı kasıp kavuracak, dağ taş o "Tırtıllı canavar" larla dolup taşacak. Bin tane de yeni isim. *(Apatosaurus/ Brachiosaur/ Carnotaurus/ ceratosaurus / Triceratops/ Tyrannosaurus… bu şekil gidiyor da gidiyor–baba bilgisi mi dayanır–)* Her çocuklu ev, maketler, çeşit çeşit Dinozor oyuncaklarıyla tıklım tıkış.

Herneyse. Ben çok çok memnun kaldım. İyi ki gitmişim. Bahtiyarım. O tropik ada. Adadaki o koca volkanın patlayışı. O rengarenk dumanlar, fırlayan kayalar, fışkıran lavlar arasından uçarak (üç boyutlu bir şekilde göre göre) geçmek. Kaçışan dinozorlar onlar bile hoştu. *(Onları da sahiden arka sokağa gelmiş, geçiyor olsalar dahi bu kadar net göremezdim)* Arasından uçarak geçtiğim dumanları alelacele geçmiyeyim; Ben bir dumansever sayılırım. Dumanperest. Duman, sis, pus, buhar … hepsi olur. Yeter ki biraz daha hayal meyal bir hale getirsin. *(İki paket içtiğim yıllarda, sigarayı bile o yavaşça dağılan dumanları için içerdim daha çok–üflerken herşeyi onların arasından seyredebilmek–)* Suya düşen o cam küre, suyun altı, o şato, ormanlar falan filan… onların da hakkını yemiş olmayayım, hepsi nefisti. Yönetmen İspanyol Bayona'yı ilk filmi "Yetimhane"(El Orfanato 2007)de de çok sevmiştim. İlk defa bir filmi henüz vizyondayken övmeyi becerebildim. Hayırlısı. Gidin bence.

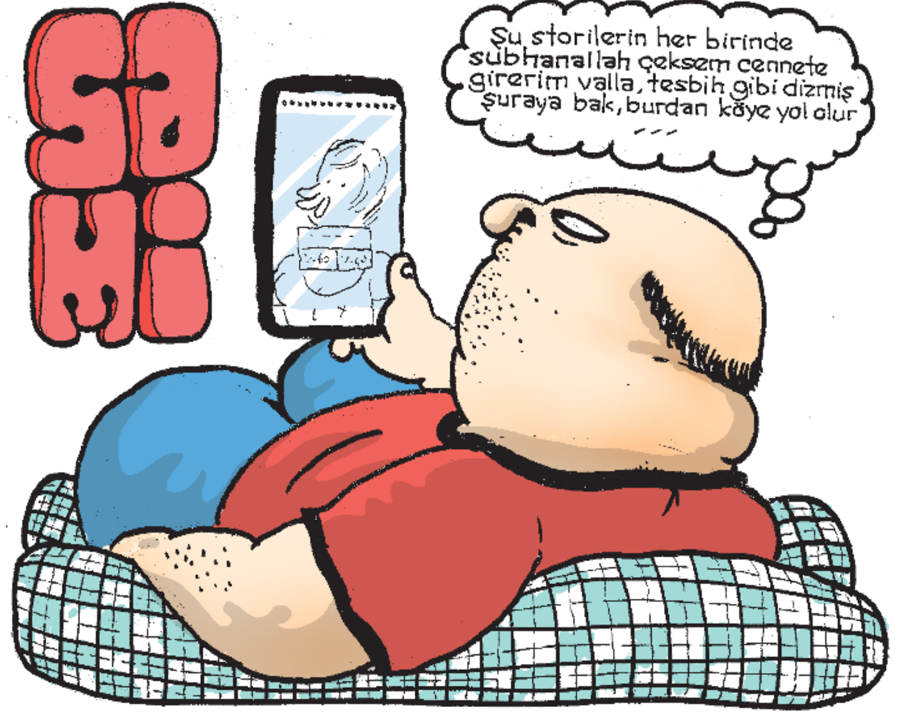

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

• Ölüm döşeğindeki senarist.

 ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

ÖYLE Bİ DENEYELİM DEDİK AMA BAYA TIKIR TIKIR GELDİ MALLAR
EE YENİ HAT ALDINIZ, HESAP NUMARASI, FALAN KILLI DEĞİL MI?
BENİM HESABI KULLANIYORUZ, ŞİMDİLİK SORUN YOK.
GEL ŞURDA İKİ BİRA İÇELİM...

GENELDE CEBE HAVALE BAYA Bİ FEYK KÖLE DE GELİYO AMA BELLİ EDİYOLAR KENDİLERİNİ...
NASIL BELLİ EDİYOLAR KENDİLERİNİ...
YA İŞTE SEX BEKLENTİSİ DAHA ÇOK FANTAZİ KAFASINDA OLUYOLAR...
Hım.

ALO DEMET? HASAN'LA PENDOR'DAYIZ!
TAMAM
GELİYO MU?

GELİYO ASIL O ANLATSIN.
UMARIM BAŞINIZA İŞ ALMAZSANIZ...

Bir yarım saat sonra...
VAY GENÇLER AFİYET OLSUN ABLANIZ GELDİ TITITI O BİRALAR BENDEN.
HASILAT SAĞLAM GALİBA...
MNA BİLE KOYDUM...

ZATEN SİZDEN YARDIM ALICAM BELKİ Bİ BULUŞMA OLABİLİR SİZ DE ERKETEDE OLUN Bİ DURUM OLURSA DİYE...
KAVGAYA MI SOKUCAN BİZİ?
YOK BE OĞLUM Bİ KÖLE HEDİYE GETİRECEK ÖDÜL OLARAK ELDEN ALICAM.
KAMUYA AÇIK ALANDA MI?
EVET.

BAK BU AYAK. KARŞILIĞI ÇİŞİNİ İÇİYO...
KENDİ ÇİŞİ Mİ?
EVET.
Glok Glok glok
Mantis

KOL, AMA BOK DEYİP GEÇME BU FOTO KARŞILIĞINDA 350 PAPEL ALDIM GERÇEĞİNİ SATIN ALMAK İSTİYO 500'e.
YUH!..

EE SATSAN NASIL GÖNDERİCEKSİN Kİ? KOKMAZ MI?
KOKAR O YÜZDEN SATMIYORUM.
VAY BE ÇIKÇIKÇK.
AMA ONUN YERİNE...

ŞÖYLE ESKİ PÜSKÜ ÇORAP İÇ ÇAMAŞIRI FALAN VAR.
EE NOLUCAK BUNLAR.

EE SEN NEDEN. SİLMİYOSUN, DAHA HAKKANİYETLİ OLMAZ MI?
OLUM O ZAMAN KÖLELİĞİN NE ANLAMI KALIR.
BEN YAPMASAM...

Bir süre sonra...
GÜZEEL G.TÜNÜZE, ZİGİNİZE SAĞLIK BEN ŞUNLARI KARGOYA VERİP GELİYORUM...
KENDİMİ KULLANILMIŞ HİSSETTİM...
SIS LA, KAFANIZA GÖRE İÇİN HESAP ABLANIZDAN RAAD OLUN...
VİSKİ...
YES...

Devamı haftaya.

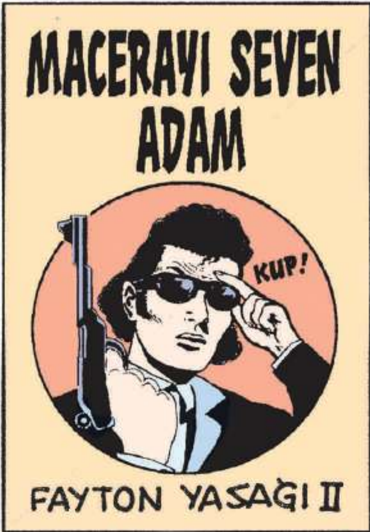
Havaalanına gidecekmiş gibi metroya bin. Havaalanına kadar git. Havaalanının arksında dikenli teller var, o dikenli tellerin bir yerinde bir aralık var, oradan otobana çıkıyorsun. Normalde dikenli tellerden çıkmak yasak ama herkes çıkıyor, bir şey diyen olursa "ben burada yunusevler'de oturuyorum, eve gidicem" de, güvenlik zaten alışık yunusevlerde oturanların dikenli tellerden geçmesine. Yunusevler yapılırken yolları varmış ama sonra kapatmışlar yolu sanırım, şimdi kendi ülkelerinde kaçak göçmen gibi oldular, her gün gizlice dikenli telleri aşarak işe gidiyorlar, akşam yine acun seyretmek için evlerine havaalanı güvenliğine yakalanmamaya çalışarak, üstleri başları tele takılmış, casual smart gömlekleri yırtılmış şekilde dönüyorlar. 120 ay taksitle ev aldı bu insanlar, yüzlerine bir bak bunların. Bunlar işini garantiye almak isteyen insanlardı, bunlar hayatlarında sürpriz istemeyen insanlardı... İnsanlık gururuna kötü kösele ayakkabıyla vurulmuş, onur kırıcı bir tekme bu. Telleri her gün eliyle çeke çeke genişletmeye çalışan, yakalandığı zaman "genişletirim tabi, o benim hakkım" diye güvenlikle kavgaya tutuşan, yunusevler projesinin sahibi mütahitlik şirketine "sizi hem bimere, hem de tüketici mahkemesine şikayet ettim, şimdi bakalım ne yapıyorsunuz?" diye mailler atan şu dayının suratına bir bak. SEN YUNUSSUN! YUNUSSUN SEN! Senin hiçbir şikayetinin, hiçbir fikrinin önemi yok artık. Hayatın üzerinde hiçbir kontrolün yok. Havaalanı güvenliği dikenli telleri kaldırsa, yerine duvar örse hiçbir yere gidemezsin. Yunusevlerde dolaşırsın, sosyal tesislere gidersin, otoparkı falan gezersin, suyu çekilmiş dibi kararmış havuzlara bakarsın. Üç boyutlu konut projesi videolarındaki boş boş gezen, ifadesiz suratlı kutu kafalı sanal insanlara dönüşürsün. Sinirlerim bozuldu.

Yunusevlilerin dikenli telde açtığı ve her gün santim santim genişletmeye çalıştığı delikten otobana çık. Tavuk gibi otobana at kendini, ayaklarını götüne vura vura koşarak karşıya geç. Ters yönden gelen minibüslere bineceksin çünkü. Ters yönden gelen iğrenç minibüslere bineceksin. Uyuşturucu bağımlısı gibi minibüsler; dişleri kararmış, saçı yağlı, gözleri sarı sarı bakıyor. Berbat. Minibüs şoförüne "beni yunusevler sapağında bırakır mısınız?" de. Cevap alamayacaksın. Biraz bekle, sonra "sapağa gelince haber verir misiniz? Ben buraları bilmiyorum da" de. "Öff" diyecek, "hey allahım" diyecek, eliyle "çattık ya" gibi abartılı hareketler yapacak. Neden? Kimse tam olarak bilmiyor. Yok olmak istiyor, ama bu isteğini bilinçli olarak kabullenemediği için herkesi kendisine düşman görüyor, herkesle kavgaya tutuşmak istiyor. İskoçyalı filmindeki gibi. Eninde sonunda benim gibi bir ölümsüz çıkar da benim kafamı kılıçla kesiverir, ben de artık uğraşmam eve giderim acun izlerim diye düşünüyor. Bütün ülke bir yerden bir yere acun izlemeye gidiyor. Otobüsler, trenler, gemiler acunun hatrına çalışıyor.

Yunusevler sapağında inince yine koşarak otobandan karşıya geç, yol kenarındaki güzelleştirme çalışması yapılmış bankete tırman. Bu banket, senin göreceğin son güzel şey olacak. Biraz takdir et, ellerinle çimlere dokun, ayakkabılarını çıkart çorabınla yeşile bas. Kendinle barışık olduğunu hissettiğin, geçmişinle vedalaşmaya hazır olduğunu hissettiğin anda ayakkabılarını giy, banketi tırmanmaya devam et. Banketin ardında çok büyük bir avm göreceksin. İçine yazlık yerdeki dandik avm lerden iki tane sığacak büyüklükte bir avm. Siz nereden bileceksiniz bu avm'nin ne kadar büyük olduğunu! Ağaç mı? Elbette içinde ağaç var, beni güldürmeyin. İçinde küçük çocukları dolaştıran tren var! TREN DİYORUM! Kimin çocukları, nereden gelmiş bu çocuklar, avm'nin içinde neden trenle dolaşıyorlar, anneleri babaları nerede? Bilmiyorum. İşte ben oradayım. İnternetten bir alışveriş yaptım, malın sahibi "erman bey ben işin başından ayrılamıyorum, iş yerime gelin, hem size bir şeyler ısmarlayayım, size ben elden vereyim malı, olur mu?" dedi. Ben de olur dedim.

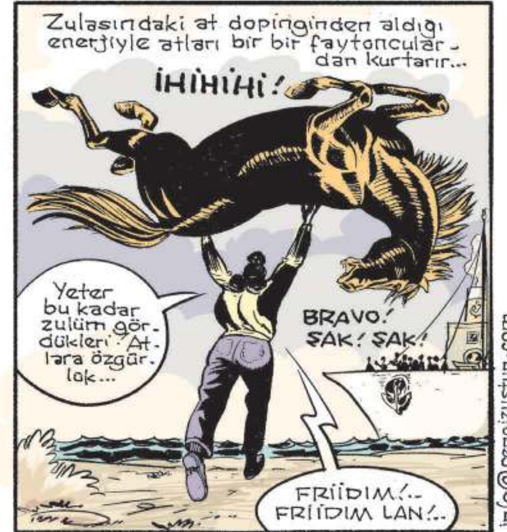

Bu maceranın sonu.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 HAZİRAN 2018 | Sayı: 565

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
GEYSU BİKAÇ GÜNLÜĞÜNE GÖNLÜNÜ ALMAK İÇİN AVCILAR'DAKİ ANNESİNE GİTMİŞ, EV DE BİZİM ELEMANA KALMIŞTIR. İLK GÜN KORAY'I ÇAĞIRMIŞTIR. ERTESİ GÜNÜ DE EVİ BU HOVARDA SAHİPLENİŞİ DEVAM ETMEKTEDİR

